

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520201099
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520201099.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v rodinnoprávnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: L. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. R. č. XXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, Farbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, dieťa rodičov, otec: R. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. R. č. XXX, t.č. L. XX/XX, R., Česká republika, matka: N. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. R. č. XXX o návrhu oboch rodičov na úpravu výkonu práv a povinností rodičov, takto

rozhodol:

I. Maloletá L. S., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky N. S., nar. X.X.XXXX, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

II. Otec R. S., nar. XX.X.XXXX, je povinný prispievať na výživu mal. L. S. sumou 40 eur mesačne, vždy do 15 - tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky N. S., počnúc dňom 24.6.2020.

III. Dižné výživne za obdobie od 24.6.2020 do 30.4.2021 v celkovej sume 122,33 eur je otec povinný uhradiť v pravidelných mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

IV. V prevyšujúcej časti súd návrh matky **z a m i e t a**

V. Konanie o návrhu otca **s a z a s t a v u j e**.

VI. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka maloletého dieťaťa (ďalej len navrhovateľka) návrhom doručeným súdu dňa 24.6.2020 žiadala aby súd zveril mal. L. do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal platením výživného v sume 50 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že s otcom mal. dieťaťa žili ako druh a družka do apríla 2020, dovtedy sa podieľal na výživne a výchove dieťaťa. Otec dieťaťa ju opustil, odišiel do Českej republiky a odvtedy jej na výživu dieťaťa neprispieva.

2. Súd uznesením č.k. 2P/79/2020 zo dňa 29.6.2020 ustanovil mal. dieťaťu kolízneho opatrovníka a to Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni.

3. Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

4. Otec mal. dieťaťa v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 11.9.2020 uviedol, že s návrhom nesúhlasí, nesúhlasil s tým, aby dieťa bolo zverené matke, keďže žijú v zlých podmienkach. Potvrdil, že od mája 2020 žije v Českej republike, momentálne sa nemôže uplatniť na trhu práce, má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k synovi L. v sume 1 000 Kč mesačne. Ďalej uviedol, že podá návrh na zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti.

5. Návrhom doručeným súdu dňa 11.9.2020 otec mal. L., R. S., žiadal upraviť výkon rodičovských práv a povinností k mal. dcére, t.j. zveriť dcéru do jeho osobnej starostlivosti a uložiť matke povinnosť platiť výživné v sume podľa úvahy súdu. Toto konanie začalo dňa 11.9.2020 a je vedené pod sp. zn. 2P/113/2020.

6. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 2P/113/2020 súd spojil na spoločné konanie vecí vedené tunajším súdom pod sp. zn. 2P/113/2020 a 2P/79/2020 s tým, že obe budú vedené pod sp. zn. 2P/79/2020.

7. Súd vypočul otca dieťaťa prostredníctvom dožiadaného súdu a to Okresného súdu Chomutov pred týmto súdom otec dieťaťa uviedol, že na svojom návrhu aby bola dcéra zverená do jeho osobnej starostlivosti netrvá a berie ho v celom rozsahu späť. Ďalej opísal svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery, uviedol, že žije sám v podnájme za ktorý mesačne platí 10 000 Kč, je nezamestnaný, príležitostne pracoval v Nemecku, kde zarobil cca 8 eur na hodinu. Nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá žiadne dávky. Privyrába si ako taxikár, nevlastní žiaden majetok. Taktiež uviedol, že s matkou dieťaťa sa dohodol na zverení dcéry matke a na výške výživného v sume 30 eur mesačne.

8. Pojednávania vytyčeného na deň 13.5.2021 sa rodičia mal. dieťaťa nezúčastnili, otec dieťaťa svoju neúčasť ospravedlnil, matka dieťaťa napriek riadne a včas doručenému predvolaniu svoju neúčasť nijakým spôsobom neospravedlnila.

9. Kolízny opatrovník na pojednávaní súhlasil so zverením mal. L. do osobnej starostlivosti matky. Sociálnym šetrením neboli zistené nedostatky v starostlivosti o mal. dieťa aj napriek dohode rodičov navrhol zaviazat' otca dieťaťa platením výživného v sume 40 eur mesačne poukazujúc na potreby dieťaťa a možnosti otca. Súhlasil so späťvzatím návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov preukazujúcich osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov dieťaťa, rodinné pomery rodičov mal. dieťaťa a maloleté dieťa na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

11. Mal. L. pochádza z družského vzťahu N. S. a R. S., rodičia viedli spoločnú domácnosť do apríla - mája 2020. Od tejto doby osobnú starostlivosť dieťaťu zabezpečuje výlučne matka. Otec dieťaťa jej na výživu prispieva od júla 2020 po 30 eur s výnimkou jedného mesiaca kedy prispel sumou 17 eur.

12. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni zo dňa 11.5.2021 (čl. 84) mal súd preukázané, že matka spolu s dieťaťom, rodičmi matky dieťaťa a ďalším dieťaťom matky žijú v prízemnom murovanom dome vo vlastníctve starých rodičov dieťaťa. Mal. dieťa má zariadenú izbu, má vytvorený priestor na pokojný spánok a oddych. Hygienická úroveň v domácnosti je na veľmi vysokej úrovni. Náklady na domácnosť hradia starí rodičia. Matka je nezamestnaná, evidovaná úradom práce, poberá prídavky na dve deti v sume 51 eur a dávku v hmotnej núdzi v sume 99 eur. Otec dieťaťa nežije na území Slovenskej republiky. Mal. L. je nízkeho veku, je zdravá, náklady na jej starostlivosť matka vyčíslila sumou 83 eur (ošatenie 35 eur, strava 15 eur, hygienické potreby 20 eur, lieky 10 eur, hračky 3 eura). Zo správy ďalej vyplýva, že matka dieťaťa sa vyjadrila, že s otcom dieťaťa sa dohodli na výživnom v sume 30 eur mesačne.

13. Z predložených listinných dôkazov a výsluchu rodičov mal. dieťaťa vyplýva, že matka dieťaťa je nezamestnaná evidovaná úradom práce, poberá dávku v hmotnej núdzi od júna 2020, za rok 2020 v sume 96,20 eur v roku 2021 v sume 99,- eur, okrem toho poberá rodinné prídavky na 2 mal. deti v sume 51 eur. Okrem mal. L. má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k dcére E., ktorej otec na výživu prispieva sumou 30 eur mesačne. Nevlastní žiaden majetok.

14. Otec dieťaťa je podľa jeho tvrdenia nezamestnaný, predtým pracoval v Nemecku za odmenu 8 eur za hodinu, nie je však evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá žiadne sociálne dávky, príležitostne si privyrába ako taxikár. Napriek výzve súdu otec dieťaťa nepredložil súdu doklady

preukazujúce jeho príjem. Posledným oficiálnym zamestnávateľom otca detí bola spoločnosť PL-PROFY spol. s r.o. so sídlom Orlov kde mal dohodnutý príjem 3,82 eur na hodinu, v tejto spoločnosti bol zamestnaný od 28.2.2020 do 15.4.2020. Býva v podnájme za ktorý mesačne hradí 10 000 Kč, čo taktiež nepreukázal, má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k synovi R. L. S., nar. XX.XX.XXXX.

15. Mal. L. má 4,5 roka, nenavštevuje žiadne zariadenie, je zdravá matka má s ňou bežné výdaje, ktoré vyčíslila sumou 83 eur mesačne.

16. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

17. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

18. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

19. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

20. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

21. Podľa § 25 ods. 1 ZoR rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

22. Podľa § 25 ods. 2 ZoR ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

23. Podľa § 25 ods. 3 ZoR ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

24. Podľa § 25 ods. 4 ZoR ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

25. Podľa § 26 ZoR ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

26. Podľa § 43 ods. 1 ZoR maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo

byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

27. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

28. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

29. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

30. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

31. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

32. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

33. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

34. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

35. Podľa § 76 ods. 2 Zákona o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

36. Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

37. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa toho zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

39. Podľa § 217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

40. Podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

41. Podľa § 121 C.m.p. rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

42. Podľa § 29 ods. 1 zákona C.m.p. navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

43. Podľa § 29 ods. 2 C.m.p. súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

44. Podľa § 29 ods. 3 C.m.p. súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

Právne posúdenie vecí:

45. Predmetom konania je úprava práv a povinností rodičov k maloletej L., teda zverenie dieťaťa niektorému z rodičov a určenie výživného zo strany druhého rodiča.

46. Súd vo všeobecnosti pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ako aj na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. To boli aj prvoradé hľadiská pri rozhodovaní súdu o úprave práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu. Je potrebné vždy dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj dieťaťa a na jeho citové väzby k tomu - ktorému rodičovi.

47. Prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu bol záujem mal. dieťaťa.

48. Matka sa o mal. dcéru stará od jej narodenia, od apríl - máj 2020, kedy otec dieťaťa opustil spoločnú domácnosť, túto starostlivosť zabezpečuje sama. Súd má za to, že je vo výsostnom záujme dieťaťa aby žilo s rodičom a v prostredí, kde ho budú mať radi, dokážu a chcú mu poskytnúť lásku, pocit bezpečia a ochrany i všestrannú starostlivosť. Súd má za to, že takáto starostlivosť mal. dieťaťu bude poskytnutá zo strany matky. Doposiaľ nebolo zistené, aby matka starostlivosť o deti zanedbávala a ani nebolo preukázané, aby o dieťa nebolo náležitým spôsobom postarané. Podľa výpovede otca pred dožiadaným súdom a vyjadrenia matky pred kolíznym opatrovníkom sa rodičia dohodli, na zverení dieťaťa matke. Kolízny opatrovník súhlasil so zverením dieťaťa matke.

49. Z uvedených dôvodov súd mal. L. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať ich majetok.

50. Súd zdôrazňuje, že rodičia sú povinní navzájom spolupracovať pri výchove svojich detí, ak by tomu tak nebolo, potom ten rodič, ktorý spoluprácu odmieta je výchovne nespôsobilý.

51. Dieťa má právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. S ohľadom na vzťah rodiča k dieťaťu s ktorým je v osobnej starostlivosti je výchovnou úlohou rodiča, aby viedol dieťa k úcte k druhému rodičovi, pokiaľ rodičia správne pochopia význam svojej úlohy pri výchove dieťaťa, potom si musia byť vedomí toho, že majú prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretnutie s druhým rodičom. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ by si toto právo nevedeli navzájom zabezpečiť, potom možno dôvodne pochybovať o ich výchovnej spôsobilosti.

52. Súd dodáva, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa dospelí rodičia naučili navzájom konštruktívne komunikovať o záležitostiach svojho dieťaťa.

53. Súd zdôrazňuje, že oprávnenie a povinnosť obidvoch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok trvá, aj keď súd upraví ich práva a povinnosti k deťom v zmysle § 36 Zákona o rodine a rozhodne, že jednému z rodičov detí zveruje do osobnej starostlivosti. Rodičovské práva a povinnosti zostávajú zachované, touto úpravou ide len o úpravu výkonu tých rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia s osobnou starostlivosťou o mal. dieťa. Vo všetkých podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností by sa však rodičia mali dohodnúť. Ak by sa o týchto podstatných veciach nedohodli, podľa § 35 Zákona o rodine na návrh niektorého z rodičov rozhodne v tomto smere súd.

54. Matka podaným návrhom žiadala určiť výživné v sume 50 eur, neskôr z jej vyjadrenia pred kolíznym opatrovníkom vyplynulo, že s otcom dieťaťa sa dohodla na výživnom v sume 30 eur mesačne, čo potvrdil aj otec dieťaťa.

55. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu trvá do času kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Táto schopnosť závisí od toho, kedy sa dieťa stáva spôsobilým uhrádzať svoje odôvodnené potreby z odmeny za vlastnú prácu takej povahy, ktorá zodpovedá jeho fyzickým a duševným predpokladom a potrebám spoločnosti.

56. Je nesporné, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri určení výšky výživného sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti, ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami.

57. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu. Pri určení výšky výživného, súd v zmysle citovaného § 62 ods. 4 Zákona o rodine vychádzal jednak z potrieb oprávneného, teda mal. dieťaťa, osobnej starostlivosti matky, prihliadol aj na schopnosti a možnosti oboch rodičov a skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov v zmysle § 62 ods. 3 druhá veta Zákona o rodine. Za takýchto okolností súd dospel k záveru, že je v schopnostiach otca prispievať na výživu mal. L. sumou 40 eur mesačne.

58. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine je pri každom rozhodovaní o vyživovacej povinnosti povinného voči dieťaťu rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam. Otec detí pred dožiadaným súdom uviedol, že je nezamestnaný ale nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá žiadne sociálne dávky, predtým pracoval v Nemecku s príjmom 8 eur na hodinu, v súčasnosti si privyrába ako taxikár, pričom príjem z tejto činnosti nepreukázal. Súd mal preukázané, že posledným oficiálnym zamestnávateľom otca detí bola spoločnosť PL-PROFY spol. s.r.o. so sídlom Orlov kde mal dohodnutý príjem 3,82 eur na hodinu, kde pracoval od 28.2.2020 do 15.4.2020.

59. Súd má za to, že otec mal. dieťaťa je objektívne schopný dosahovať príjem dostatočný pre plnenie vyživovacej povinnosti k svojej dcére L. v sume 40,- eur mesačne, pretože disponuje takými schopnosťami a skúsenosťami, ktoré by mohol adekvátne zúročiť. Výdavky či iné náklady nie je samo o sebe možné z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti zohľadňovať, nakoľko výživné na maloleté dieťa má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov, a taktiež nie je možné pri určení výšky výživného zohľadňovať bežné náklady na domácnosť (ktoré sú na strane oboch rodičov). Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Keďže plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou zákonnou povinnosťou rodičov, rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

60. Súd konštatuje, že výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutých potrieb mal. dieťaťa a je nepochybné, že matka na strane ktorej musí súd prihliadnuť na jej osobnú starostlivosť o dieťa, dopĺňa zdroje výživy dieťaťa na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči mal. dieťaťu. Súd poznamenáva, že je povinnosťou druhého rodiča - ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, teda otca, aby hľadal všetky možnosti, svoje rezervy, tak aby svojmu dieťaťu poskytol stanovený rozsah vyživovacej povinnosti v celkovej výške 40 eur, ktorý podľa názoru súdu zodpovedá odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, keď minimálne náklady na jeho starostlivosť vyčíslila matka sumou cca 83 eur mesačne, ktorú sumu vzhľadom na vek dieťaťa jeho zdravotný stav súd považuje za primeranú.

61. Ak vychádzame z potencialného mesačného príjmu otca detí cca 550 eur (príjem v predchádzajúcom zamestnaní PL-PROFI spol. s.r.o.) potom z takého príjmu a to aj vzhľadom na ďalšiu vyživovaciu povinnosť je schopný platiť výživné v sume 40 eur mesačne. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že matka poskytuje dieťaťu 24 hodinovú starostlivosť, ako aj skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, v danom prípade otca.

62. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd má za to, že je v schopnostiach otca dieťaťa prispievať na výživu mal. L. v sume 40 eur a táto suma podľa názoru súdu zodpovedá aj odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, preto súd zaviazal otca detí platením výživného v takejto sume, odo dňa podania návrhu.

63. Počiatok určenia vyživovacej povinnosti súd určil odo dňa 24.6.2020, v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keďže nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal priznať výživné pred odo dňom doručenia návrhu na súd.

64. Súd zároveň zaviazal otca mal. detí zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 24.6.2020 do 30.4.2021 v celkovej výške 122,33 eur, ktoré povolil otcovi dieťaťa v zmysle § 232 ods. 4 C.s.p. splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

65. Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal z určeného mesačného výživného 40 eur, čo za uvedené obdobie činí sumu 409,33 eur (6/20 - 7 dní (40.30x7) čo je (9,33 eur, 7/20 - 4/21 t.j. 10x40 čo je 400 eur, spolu 409,33). Podľa tvrdení rodičov otec uhrádzal výživné od júla 2020 v sume 30 eur s výnimkou jedného mesiaca, kedy zaslal len 17 eur, čo predstavuje 287 eur. Na základe uvedeného dlžné výživné činí 122,33 eur (409,33 eur mínus úhrady 287 eur).

66. Štvrtým výrokom súd návrh matky v prevyšujúcej časti (v časti určenia výživného nad 40 eur) zamietol ako nedôvodný, keďže má za to, že priznaný rozsah výživného pre mal. L. zodpovedá jej odôvodneným potrebám, ako aj schopnostiam a možnostiam jej otca.

67. Piatym výrokom súd zastavil konanie o návrhu otca, ktorým žiadal aby dcéra bola zverená do jeho osobnej starostlivosti a matka aby bola zaviazaná platením výživného, pretože otec dieťaťa svoj návrh zobral späť s čím kolízny opatrovník prítomný na pojednávaní súhlasil a súd nezistil vážny dôvod, pre ktorý by mal o tomto návrhu v konaní pokračovať (dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti jeho matky).

68. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. v zmysle ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti štvrtému výroku rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 357 C.s.p.)

Proti ostatným výrokom rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolaacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 1,2 C.m.p.)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 63 C.m.p.)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v časti, v ktorej bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu, oprávnený môže podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 370 a nasl. Civilného mimosporového poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v časti, ktorým bola upravená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazom pohľadávky, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.